

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט אמיר ויצנבליט

המבקשת עמית לייבוביץ

נגד

המשיבות

1. טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ (נמחקה)
2. סרטי יונייטד קינג הפצה 1990 בע"מ
3. בתי קולנוע לב בע"מ
4. פורום פילם בע"מ (נמחקה)
5. התאחדות ענף הקולנוע בישראל (ע"ר) (נמחקה)

בשם המבקשת: עו"ד גיל רון, עו"ד נדב מיארה, עו"ד שלום קמיל
 בשם המשיבה 3: עו"ד דני אטיאס

פסק דין (לגבי המשיבה 3)

1. לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בהליך ייצוגי בין המבקשת לבין המשיבה 3, בתי קולנוע לב בע"מ (להלן – לב).

2. עניין ההליך בטענה להסדרים כובלים שנעשים על-ידי המשיבות 1-4, שהן מפיצות סרטי קולנוע לבתי קולנוע. לפי הנטען בבקשה לאישור התובענה הייצוגית, המשיבות 1-4 מנציבות לבתי הקולנוע את מחיר כרטיסי הקולנוע בסרטים שהן מפיצות. ההסדר הכובל הנטען הוא בעיקרו "הסדר כובל אנכי" מסוג "Resale Price Maintenance" (RPM). כלפי המשיבה 5, התאחדות ענף הקולנוע בישראל, נטען שהיא צד להסדר הכובל ומאפשרת אותו. ההליך נגד המשיבות 1, 4 ו-5 הסתיים בהסדר הסתלקות לא מתוגמל. עניין הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוא בלב בלבד. ההליך עודנו ממשיך להתברר נגד המשיבה 2 (סרטי יונייטד קינג הפצה 1990 בע"מ).

3. בבקשה לאישור התובענה הייצוגית מתואר שוק מפיצי סרטי קולנוע כשוק שבו ארבעה מפיצים משמעותיים, המשיבות 1-4, לטענת המבקשת, בתי קולנוע מתחייבים כלפי המפיצות למכור את כרטיסי הקולנוע במחיר שלא יפחת ממחיר מינימלי. לפי הנטען, המאפיין של לב הוא הפצה של סרטי קולנוע מתעשיית הסרטים העצמאית וסרטי איכות. עוד נטען שלמשיבה זו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

"אינטגרציה אנכית" עם רשת בתי הקולנוע לב. על רקע זה נטען שלהסדר הכובל האנכי מאפיינים של הסדר אופקי, בשל האחזקות של מפיצות הסרטים בבתי קולנוע.

המבקשת עומדת בבקשה לאישור התובענה הייצוגית על האחידות במחירי כרטיסי סרטי הקולנוע בישראל, ללא תלות בתחרות בין בתי הקולנוע באזור הגיאוגרפי שבו מצוי בית הקולנוע, כוח הקנייה של הצרכנים באזורים שונים, מהות הסרט, מיקום המושב באולם, שעות ההקרנה וכדומה. זאת, לדבריה, לעומת מאפייני שוק זה הקיימים בחוץ-לארץ. לדברי המבקשת, הדבר נובע מההסדרים הכובלים הקיימים בישראל. לפי הנטען, הנזק לחברי הקבוצה בשנים 2013-2019 הוא 657.5 מיליון ש"ח בשל תשלום עבור כרטיס קולנוע למעלה ממחירו התחרותי, לצד נזק נוסף בסך 196.3 מיליון ש"ח בשל אי-רכישת כרטיס קולנוע על-ידי מי שאלמלא ההסדרים הכובלים היה רוכש אותו (דבר המכונה על-ידי המבקשת, "אפקט הכמות האבודה"). לפי המתואר בבקשה לאישור התובענה הייצוגית, הקרן למימון תובענות ייצוגיות העניקה סיוע להגשת ההליך.

4. לב טוענת בתשובתה לבקשה לאישור התובענה הייצוגית, כי היא גוף קטן ושולי יחסית בשוק מפצי סרטי הקולנוע. משכך, נטען, אין לה יכולת השפעה על מחירי כרטיסי הקולנוע. לעמדתה, גם בתי הקולנוע המופעלים על-ידיה מהווים חלק קטן משוק בתי הקולנוע. לב טוענת שאין בהסכמי ההפצה בינה לבין בתי הקולנוע הכתבה כלשהי של מחיר כרטיס הקולנוע. עם זאת, בהסכמי ההפצה שצורפו לתשובה קיימת הוראה שניתן (לעמדת המבקשת) לפרשה כמכילה מגבלות על מחיר הכרטיס. לעניין זה טוענת לב, בין היתר, כי "זכותו של מפיק סרטים לדעת מראש מה מחיר הכרטיס שייגבה מהצופה (צרכן הקצה) ... זכותה לדעת מראש מה התמורה ממנה ייגזר חלקה" (סעיף 28 לתשובת לב).

5. המבקשת הגישה תגובה לתשובה. בזו נטען, בין היתר, כי משבחרה לב להתקשר עם בתי קולנוע בהסכם שלפיו יש חלוקת רווחים בינה לבין בתי הקולנוע, "על המשיבה היה להציב חומה בינה ובין מחיר הכרטיס לצרכן הסופי ולהימנע מלהתערב באופן ישיר או באופן עקיף במחירו" (סעיף 13 לתגובה לתשובה).

6. המבקשת ולב פנו להליך גישור, בפני עו"ד ניר אמודאי אשר נעזר בכלכלן פרופ' חיים פרשטמן. מהבקשה לאישור הסדר הפשרה עולה שהצדדים נעזרו גם בשירותיו של רו"ח זיו פרבר. הליך הגישור הניב את הבקשה לאישור הסדר הפשרה שלפניי (מיום 18.12.2025). על-פי הסדר הפשרה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

(א) חברי הקבוצה שההסדר יחול עליהם הם "כל אדם שרכש כרטיס במחיר מלא לסרט שהופץ על ידי המשיבה, בבית קולנוע שאינו שייך לרשת בתי קולנוע לב, החל משבע שנים לפני הגשת בקשת האישור ועד למועד הגשת הבקשה" (סעיף 1.1 להסדר הפרשה).

(ב) לב תשלם פיצוי בסך 2,280,000 ש"ח.

(ג) הפיצוי יינתן בדרך של "הנחות סמויות" לרוכשי כרטיסי קולנוע ומוצרים במזנוני רשת בתי הקולנוע לב.

(ד) מחצית סכום הפיצוי תשולם בדרך של הנחה בסך 6 ש"ח לכל כרטיס קולנוע שיימכר במחיר מלא ברשת בתי הקולנוע לב, במהלך חמישה ימים רנדומליים בכל חודש. המחצית השנייה של סכום הפיצוי תשולם בדרך של מתן הנחה של 6 ש"ח בכל רכישה במזנוני רשת בתי הקולנוע לב בחמישה ימים רנדומליים בכל חודש. ההנחות והימים שבהם הן תינתנה לא יפורסמו על-ידי לב בכל דרך. הביטוי היחיד שיינתן להנחות הוא בחשבונית הרכישה, שם יצוין כי ניתנה הנחה שמקורה בהסדר פשרה בתובענה ייצוגית.

(ה) אם בחלוף שלוש שנים יתברר שמתן ההנחות לא מיצה את חלוקת סכום הפרשה, תינתן ללב תקופה נוספת של 12 חודשים להמשיך ולהעניק את ההנחות. אם גם לאחר מכן מלוא סכום הפיצוי לא יחולק, היתרה תועבר לקרן הפועלת מכוח סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן – חוק תובענות ייצוגיות).

(ו) לב מצהירה שהיא הסירה מההסכמים שלה את התניה שלגביה נטען שהיא מהווה הכתבה של המחיר, ושהיא לא תכלול בהסכמיה תניה זו בעתיד.

(ז) רו"ח פרבר ימונה כממונה על ביצוע הסדר הפרשה, ויגיש דין וחשבון לגבי ביצועו. לב תמסור לרו"ח פרבר דוח חצי-שנתי על ביצוע הסדר הפרשה.

(ח) שכרו של רו"ח פרבר ינוכה מסכום הפרשה. בהודעה נוספת הובהר גובה שכר-טרתו (הודעה מיום 22.2.2026).

(ט) 75% משכר-טרת בא-הכוח המייצג ישולמו תוך 14 ימים ממועד אישור ההסדר, והיתר ישולם תוך 30 ימים לאחר הגשת הדוח הסופי על ביצוע ההסדר (בתוספת הפרשי הצמדה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

7. בבקשה לאישור הסדר הפשרה מתוארות טענות הצדדים, ונטען שההסדר משקף את הסיכויים והסיכונים הלכאוריים בהליך. נטען שסכום הפשרה הוא סביר. כן נטען שההסדר ראוי בשים לב לקושי לאתר את חברי הקבוצה הספציפיים. הצדדים טוענים שהסדר המבוסס על הנחה סמויה הוא ראוי, שכן באופן זה מדובר בהנחה ממשית מהמחיר הרגיל. בבקשה מוסבר כי הוסכם שלא יינתן פיצוי בגין "אפקט הכמות האבודה" (נזק למי שנמנע מלרכוש כרטיס קולנוע) בשל קושי בהוכחת ראש נזק זה. מבוקש לפטור ממינוי בודק. בבקשה לאישור הסדר הפשרה הוסבר שסכום הפיצוי בוסס על עמדתו של ר"ח זיו פרבר, אשר מונה לצורך זה במהלך הגישור, ואשר מצא כי מספר כרטיסי הקולנוע הרלוונטיים הוא בטווח שבין 1.34 לבין 1.7 מיליון, כשלצרכי הפשרה הסכימה המבקשת כי מספר הכרטיסים הרלוונטיים יעמוד על 1.34 מיליון. הוסכם שהפיצוי משקף סכום של 1.70 ש"ח לכל כרטיס.

8. הצדדים מבקשים שייקבע גמול למבקשת בשיעור 4.2% מסכום הפשרה (בתוספת מע"מ), וכן ייפסקו לטובתה החזר הוצאות בסך 10,000 ש"ח. כן מבוקש ששכר באי-הכוח המייצגים יעמוד על 10.8% מסכום הפשרה (בתוספת מע"מ). כלומר, לצד השיפוי בגין ההוצאות, מבוקש שהתגמול למבקשת ולבאי-הכוח המייצגים יעמוד בסך הכל על 15% (בתוספת מע"מ).

9. הגורמים המקצועיים במדינה הגישו את התייחסותם לבקשה לאישור הסדר הפשרה בהתאם לסעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות (ביום 4.6.2026). בעמדתם נאמר שהם אינם מביעים עמדה לגבי גובה הפיצוי. עם זאת, גורמים מקצועיים אלו העירו מספר הערות. ראשית, הגורמים המקצועיים במדינה עומדים על הזהירות שיש לנקוט באישור הסדרי פשרה ייצוגיים שהם "הסדרי קופונים". על רקע זה הוער שאין מתאם בהסדר הפשרה בין אלו שיזכו בפיצוי, שהם לקוחות עתידיים של רשת בתי הקולנוע לב, לבין חברי הקבוצה שעליהם חלה הפשרה, שהם מי שצפה בסרט שהופץ על-ידי לב בבתי קולנוע אחרים. לעניין זה גם הוער שלבתי הקולנוע ברשת לב פריסה מצומצמת בישראל, כך שאין חפיפה בין פריסה זו לבין פריסת בתי הקולנוע האחרים שבהם הוקרנו סרטים שהופצו על-ידי לב. בנסיבות אלו נאמר שיש להעדיף העברת סכום הפיצוי לקרן לפי סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות.

שנית, הוער שחלק מן הפיצוי ניתן כהנחה במזנון, ושהמוצרים הנמכרים שם אינם חלק מעילת התביעה. הוער כי עולה חשש שמדובר בהטבה בעלת אופי שיווקי, שכן היא עלולה לתמרץ לקוחות הנמצאים ממילא בבית הקולנוע לערוך רכישות במזנון.

שלישית, לגורמים המקצועיים הערות בקשר לגמול ולשכר-הטרח. לעניין זה הוער כי יש להביא בחשבון את העלות הכלכלית האמיתית של ההסדר מבחינת לב. כן נטען שיש לקחת בחשבון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

את שיעור המימוש בפועל של ההטבות. בנוסף נטען שיש לקחת בחשבון לצרכי הגמול ושכר-הטרח את העובדה שההטבה ניתנת ללקוחות בתי הקולנוע לב, להבדיל מהגדרת חברי הקבוצה שהם מי שצפה בסרטים שמפיצה לב בבתי קולנוע אחרים. עוד נטען שיש לקבוע שחלק משמעותי יותר משכר-הטרח ישולם לאחר השלמת ביצוע הסדר הפשרה.

10. בעלי הדין הגיבו לעמדת המדינה (ביום 25.6.2026). בעלי הדין עמדו על כך שלשיתם אין מדובר ב"הסדר קופונים", ועל כן אין לקבוע בענייננו הוראות שונות הנהוגות בהסדרי פשרה שכאלו. בעלי הדין טוענים לקושי לאתר את חברי הקבוצה, אשר הביא לחלוקת הפיצוי כפי שהוסכם. עוד נטען למתאם בין אלו שיזכו בהטבה לבין חברי הקבוצה, בשים לב לכך שמדובר באותו קהל יעד שחובב סרטי איכות. עוד הצביעו בעלי הדין על כך שההטבה ניתנת באמצעות הנחה סמויה, קרי הנחה שאינה מפורסמת, ובימים רנדומליים, כשיתרה שלא תמומש תעבור לקרן. בנסיבות אלו נטען שהתועלת לחברי הקבוצה שווה לעלות ההטבה ללב. בנסיבות אלו נאמר שגם אין מדובר בחלוקת הטבה שעשויה לשרת את לב מבחינה שיווקית. כן נטען שהעברת היתרה לקרן מסירה את החשש מפני שיעורי מימוש נמוכים של ההטבה. לבסוף חולקים בעלי הדין על עמדת הגורמים המקצועיים לעניין הגמול ושכר-הטרח.

11. ביום 6.7.2026 התקיים בפניי דיון בעל-פה בנוכחות באת-כוח הגורמים המקצועיים במדינה, שבו לובנו המחלוקות בין גורמים אלו לבין בעלי הדין.

דיון והכרעה

12. לאחר ששקלתי בדבר, מצאתי שיש להיעתר לבקשה ולאשר את הסדר הפשרה.
13. מצאתי שהסדר הפשרה הוא ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, שהתובענה עומדת לכאורה בתנאים לאישורה כתובענה ייצוגית, ושסיום ההליך בפשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקות (סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות).
14. מצאתי שבנסיבות אין צורך במינוי בודק (סעיף 19(ב) לחוק תובענות ייצוגיות). זאת מן הטעם שבעלי הדין נעזרו בשירותיו של רואה-חשבון לשם הערכת שווי ההליך וסכום הפשרה, כמו גם עמדת הגורמים המקצועיים במדינה שמצאו שלא להעיר לגבי גובה הפיצוי.
15. הבקשה לאישור התובענה הייצוגית עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובענה ייצוגית (סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות). אין מחלוקת בפניי מצד לב לגבי קיומם של תנאי הכשירות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 22171-06-20 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

להגשת ההליך הייצוגי (סעיפים 3 ו-4 לחוק). ההליך מעורר שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, שהן (בתמצית) שאלת קיומם או העדרם של הסדרים כובלים אנכיים בין לב לבין בתי הקולנוע שבהם היא מפיצה סרטי קולנוע (סעיף 8(א)(1) לחוק). מבחינה לכאורית, ההוראה בהסכמי ההפצה עשויה להקים אפשרות סבירה להכרעה בהליך לטובת הקבוצה. בנסיבות אלו לכאורה תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקות (סעיף 8(א)(2) לחוק), ולכאורה קיים יסוד סביר להניח שעניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינהל באופן הולם ובתום לב (סעיפים 8(א)(3) ו-8(א)(4) לחוק). מובהר היטב שכל האמור הוא מבלי להביע עמדה כלשהי לגבי המשיבה 2 אשר ההליך כלפיה ממשיך להתברר ושכל טענותיה שמורות.

16. נכון לציין כי הגדרת הקבוצה בהסדר הפשרה מצומצמת יותר מהגדרתה בבקשה לאישור התובענה הייצוגית. בבקשה לאישור התובענה הייצוגית הוגדרה הקבוצה באופן רחב למדי ("כל אלה שניזוקו, באופן ישיר או עקיף, בשבע השנים שקדמו להגשת בקשה זו, כתוצאה מההסדרים הכובלים שהמשיבות צדדים להם בענף הקולנוע בניגוד לחוק"; סעיף 177 לבקשה לאישור). בהסדר הפשרה הגדרת הקבוצה היא "כל אדם שרכש כרטיס במחיר מלא לסרט שהופץ על ידי המשיבה, בבית קולנוע שאינו שייך לרשת בתי קולנוע לב, החל משבע שנים לפני הגשת בקשת האישור ועד למועד הגשת הבקשה" (סעיף 1.1 להסכם). הגדרת הקבוצה כמתייחסת אל מי שצפה בסרט שהופץ על-ידי לב שלא בבית קולנוע של לב היא מובנת, שכן בצפייה בסרט שמופץ על-ידי לב בבית הקולנוע של לב אין "הסדר" בין שני גורמים נפרדים, ולכן אין מדובר בהסדר כובל (אלא במחיר שאותו גורם עסקי קובע לעצמו) עם זאת, ראשית, בהגדרת הקבוצה בהסדר הפשרה נותרים מחוץ להגדרת הקבוצה מי שכלל לא צפה בסרט שהופץ על-ידי לב. זאת בעוד שבבקשה לאישור התובענה הייצוגית נכלל ראש נזק העוסק גם במי שלא צפה בכלל בסרט שהוא, ונמנע מכך בשל מחיר הכרטיס. מעבר לכך, הגדרת הקבוצה בהסדר הפשרה עוסקת רק במי שרכש כרטיס קולנוע במחיר מלא, ולא בהנחה.

עם זאת, מצאתי שאין במיקוד זה של הגדרת הקבוצה כדי למנוע את אישור ההסדר. ראשית, ראש הנזק שעוסק במי שלא צפה כלל בסרט מעורר קשיים, וניתן לסבור שמדובר בנזק רעיוני למדי. שנית, צמצום ומיקוד הגדרת הקבוצה אינם מעוררים קושי כהרחבתה, דבר שמצריך תיקון של הבקשה לאישור התובענה הייצוגית (סעיף 18(ז)(1) לחוק תובענות ייצוגיות). שלישית, ניתן לסבור שמי שרכש כרטיס קולנוע בהנחה, נזקו, אם קיים, נמוך יותר. רביעית, ממילא ההסדר אינו עוסק במתן פיצוי ישיר לחברי הקבוצה, ונראה ששכום הפשרה הכולל הושג לאחר מיצוי יכולת המיקוח של המבקשת ובאי-כוחה. חמישית, ממילא ההסדר אינו מקים מעשה בית דין לגבי כל מי שאינו חבר בקבוצה כהגדרתה בהסדר הפשרה (ראו, האמירה ברוח זו בסעיף 23 לבקשה לאישור ההסדר הפשרה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

17. עוד מצאתי שנוכח הסיכונים בהליך, כמו גם האופן שבו הגיעו הצדדים לשיעור הפיצוי לקבוצה על בסיס חוות-דעתו של רואה חשבון וכן לאור העדר התנגדות המדינה לגובה הפיצוי, מדובר בשיעור פיצוי סביר המשקף את מיצוי יכולת המיקוח של המבקשת מול לב. הערכת הצדדים את גובה הפיצוי על הצד הנמוך בטווח שאליו הגיע רוי"ח פרבר במהלך הגישור, היא סבירה לאור פלח השוק הקטן של לב, אשר לכאורה מגביל את יכולתה להשפיע על מחירי כרטיסי הקולנוע.

18. מצאתי שאין בהערות הגורמים המקצועיים במדינה כדי למנוע את אישור הסדר הפשרה. תחילה, נכון וראוי שגורמים אלו הביאו את הערותיהם לפשרה, ויש לשבחם על כך. הסכנה בהסדרי פשרה ייצוגיים היא העדר האדברסריות מול בית המשפט, והחשש לחבירה – מודעת או שאינה מודעת – של המבקש והנתבע על חשבון טובת חברי הקבוצה. על כן, קיימת חשיבות רבה לקבלת הערות להסדר הפשרה מצד גורמים נוספים, והמדינה בכלל זה. עם זאת, לאחר ששקלתי בדבר, מצאתי שאין בהערות שהועלו כדי להביא לאי-אישור הסדר הפשרה.

19. הגורמים המקצועיים במדינה העירו כי קיים חוסר התאמה בין חברי הקבוצה לבין אלו שיהיו זכאים להטבה: בעוד שחברי הקבוצה הם מי שצפה בסרט שמפיצה לב בבית קולנוע שאינו של רשת לב, יזכה בהטבה מי שצופה בסרט של לב בבית הקולנוע לב. לטענה זו טעם רב. עם זאת, בנסיבות הקונקרטיות, קיים קושי לאתר את חברי הקבוצה הספציפיים, כלומר, אלו שצפו בסרט של לב בבית קולנוע שאינו של לב. ועוד, קיים קושי לחלק את ההטבה ללקוחות עתידיים התואמים ביתר דיוק להגדרת הקבוצה: צופים עתידיים בסרטי קולנוע שמופצים על-ידי לב בבית קולנוע שאינו של לב. מטבע הדברים, ללב אין אפשרות "להגיע" אל לקוחות עתידיים שכאלו, שצופים בסרט קולנוע בבית קולנוע שאינו שלה. אם הייתה יכולה לב לעשות כן, באמצעות שיתוף פעולה עם רשתות בתי קולנוע אחרות לצורך יישום הסדר הפשרה, הדבר היה מייקר ומסבך מאוד את יישום הפשרה. הדבר אף עלול להחשיד בקיומו של הסדר כובל במסגרת הפשרה עצמה, שכן היה על לב להידבר עם רשתות בתי קולנוע אחרות לגבי מחיר כרטיס הקולנוע. ראוי שלא ייעשה תיאום של לב עם בתי קולנוע שאינם של רשת לב אף לא לצורך יישומה של פשרה, בשים לב למהות ההליך שהיא למנוע תיאום שכזה.

אם כן, אפשרות נוספת שקיימת היא להעביר את מלוא הפיצוי לקרן לפי סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות. אולם אם כך נורה, הדבר יביא למתאם פחות עוד יותר בין קבוצת הניזוקים לבין הזכאים לפיצוי מזה שבהסדר הפשרה. ועוד, קיים מתאם מסוים בין הזכאים לפיצוי לבין חברי הקבוצה, והוא הציבור שחובב "סרטי איכות" ככאלו שמפיצה לב. ניתן להניח שככלל לא קיימת "נאמנות" של לקוח לבית קולנוע ספציפי. על כן, חברי הקבוצה, שצפו בסוג הסרטים שנוהגת להפיץ לב בבית קולנוע אחר, עשויים לחזור ולצפות בסוג סרטים שכזה בבית קולנוע של לב. כן הוסכם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

שיתרת ההטבה שלא תחולק תעבור לקרן, כך שמדובר באיזון סביר בין השיקולים השונים. אוסיף שבדיון נמסר שלרשת לב פריסה של בתי הקולנוע שלה במקומות שונים בישראל, שאינם רק במרכז הארץ.

לסיכום נושא זה, אכן קיים חוסר מתאם מסוים בין הגדרת הקבוצה לבין הלקוחות שיזכו בהטבה, אולם בנסיבות הקונקרטיות מדובר במיטב שהיה ניתן לעשותו, ולכל הפחות בהסדר המצוי במתחם הסבירות. בשל הקושי לאתר את חברי הקבוצה הספציפיים, כמו גם קושי להעניק את ההטבה לחברי הקבוצה לפי הגדרתם (צופים בסרטים שמפצה לב בבית קולנוע שאינו של לב), ההסדר שהושג – מתן הטבה ללקוחות לב בבתי הקולנוע שלה לצד העברת היתרה לקרן – הוא איזון סביר בנסיבות.

20. הגורמים המקצועיים העירו לגבי חלוקת ההטבה גם ללקוחות המזנון. אכן, ההליך אינו עוסק ברכישות במזנון. אולם קיים אינטרס במתן ההטבה גם בדרך זו, ומכל מקום הסדר הפשרה סביר וראוי. זאת שכן אחרת, הדבר עלול להאריך את משך הזמן שבו תחולק ההטבה, וכן להקטין את גודל ציבור הלקוחות שיקבלו הטבה בפועל.

21. על אלו נוסף שעל-פי הסדר הפשרה, מדובר בהנחה סמויה, קרי, הנחה שאינה מפורסמת בדרך כלשהי על-ידי לב (הסדר המכונה לעתים בפסיקה בשם "הנחה עיוורת"). ההנחה אף תינתן בימים רנדומליים בכל חודש.

קיימים הבדלים בין הסדר פשרה המבוסס על מתן "הנחות סמויות" לבין הסדר פשרה המבוסס על "קופונים" (לדיון בהסדרי קופונים והקשיים בהם עיינו, ע"א 1387/23 גינדי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ, פסקה 8 לפסק-דינה של כב' השופטת ר' רונן ופיסקה 2 לפסק-דינה של כב' השופטת י' וילנר (18.12.2023)). תחילה, להסדרי קופונים עשוי להיות יתרון על הסדרי הנחה סמויה, בכך שהם מאפשרים דיוק רב יותר בין הקבוצה הזוכה בהטבה לבין קבוצת הניזוקים. במקרים המתאימים, ניתן לחלק קופונים ללקוחות העבר שנפגעו בפועל מהתנהגות הנתבע. זאת בעוד שהנחות סמויות ניתנות ללקוחות עתידיים.

עם זאת, להסדרים של הנחות סמויות יתרונות אחרים על הסדרי קופונים. ככלל, הסיכוי שההנחה הסמויה תטיב עם הנתבע מבחינה שיווקית או בהגדלת מכירותיו הוא נמוך מאשר בהסדר קופונים. על מנת שקופון המחולק בהסדר פשרה ייצוגי יגשים את מטרתו, יש לעודד את חברי הקבוצה לממש את הקופון. משכך, הקופון עשוי לתמרץ את הלקוח להתקשר עם הנתבע, כשיתכן שללא הקופון הוא לא היה עושה כן. כמו כן, כשהלקוח ניגש לנתבע כשבידו הקופון הוא עשוי באותו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

מעמד לערוך רכישות נוספות. בשל כך, מתן פיצוי בדרך של קופון עשוי להועיל לנתבע או להקטין את עלות חלוקת הפיצוי מנקודת מבטו. להבדיל, בהנחות סמויות ככלל הלקוח אינו מודע לכך שיקבל את ההנחה אלא לאחר הרכישה. על כן ההנחה הסמויה אינה אמורה לשנות את התנהגותו הצרכנית. אומנם, עצם אישורו של הסדר הפשרה מפורסם בהודעות פומביות, כך שלקוח ערני שהבחין בהודעה וזוכר אותה עשוי לגשת לנתבע ולבצע עסקה בתקווה לזכות בהנחה. בנוסף, עם חלוף הזמן עשוי ציבור הצרכנים ללמוד על קיומה של ההנחה הסמויה. אולם עדיין מידת ההשפעה על הצרכן בהסדר של הנחה סמויה היא פחותה מאשר בהסדר קופונים: בעוד שבהסדר קופונים מימוש ההטבה מותנה באקט מודע של חבר הקבוצה בעת מימוש הקופון, בהסדר של הנחות סמויות ניתן להניח שרוב הצרכנים לא יודעים שהם יזכו בהנחה אלא בדיעבד. ככל שמדובר בהנחה שניתנת באורח רנדומלי (כבענייננו), הדבר מפחית עוד יותר את הסיכוי להשפעה על התנהגות הצרכן גם אם הוא ערני למודעות פומביות שמפורסמות (ראו, ת"צ (מחוזי מרכז) 2953-01-22 קטן נ' כלמוביל בע"מ, פסקה 88 (17.10.2025); כן עיינו בדיון בת"צ (מחוזי ת"א) 7544-06-23 דוף נ' סופר-פארם (ישראל) בע"מ (28.8.2025)).

הבדל נוסף בין סוגי ההסכמים הוא שבהסדר קופונים קיים חשש שחבר הקבוצה לא יינצל את השובר שניתן לו, למשל בשל שכחה של דבר קיומו. אולם כשמדובר בהנחה סמויה מדובר בהטבה שהלקוח נחשף אליה רק לאחר הרכישה כך שנושא השכחה אינו רלוונטי.

22. על זאת אוסיף שחששות רבים ממותנים כאשר מוסכם שהיתרה שלא תנוצל תועבר לקרן לפי סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות. זאת הן בהסדרי קופונים, הן בהסדרים של הנחות סמויות. כשמוסכם שהיתרה שלא תוענק תועבר לקרן, קטן החשש ליתרון שיגרור הנתבע בשל אי-ניצול מלוא ההטבה. ועוד, בהסדרי פשרה ייצוגיים קיים חשש שהנתבע יערים קשיים על מימוש הקופון או ההנחה הסמויה. אולם כשמוסכם על העברת היתרה שלא תמומש לקרן, התמריץ להערמת קשיים שכאלו ממותן.

(הערה: לענייננו אוסיף שהחשש שלפיו לקוח פלוני יווכח בקיומה של ההנחה בקופה או במזנון ביום פלוני, ואז יספר לחבריו ויתמרץ אותם לחוש לבית הקולנוע או יערוך קנייה נוספת במזנון בעצמו, אומנם קיים, אולם הוא לדעתי פחות והשפעתו זניחה).

23. לאור זאת מצאתי שיש לאמץ את המלצת הצדדים לגמול ולשכר-הטרחה. בניגוד לנטען על-ידי הגורמים המקצועיים במדינה, נראה שלא קיים פער ממשי בין התועלת לחברי הקבוצה בהטבה כפי שהוסכמה בהסדר הפשרה לבין עלות חלוקת ההטבה ללב המצדיק אימוץ מקדם להערכת שיעור הגמול ושכר-הטרחה. כאמור, מדובר בהנחה סמויה שאינה אמורה להשפיע על התנהגות הצרכן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

(ואם קיימת השפעה כזו היא פחותה, כמוסבר לעיל). הוסכם שיתרה שלא תמומש תעבור לקרן. על כן, לטעמי אין מקום לקבוע מקדם לשווי ההסדר לצרכי קביעת הגמול ושכר-הטרח, כפי שנכון היה לעשות אילו היה מדובר בהסדר קופונים או בתרומת מוצרים (תרומה אשר עלותה לנתבע פחותה משווה; עיינו, רע"א 1394/24 אופטיקה הלפרין בע"מ נ' זיס, פסקה 33 ואילך (24.4.2025); כן עיינו, לקביעות דומות, ת"צ (מחוזי ת"א) 53198-07-23 חיימוב נ' סולתם - רדד (כלי בית) בע"מ, פסקה 96-97 (14.1.2026); ת"צ (מחוזי ת"א) 58234-06-22 כהן נ' א.נ. ארניל בע"מ, פסקה 59 (5.9.2025)).

כך גם אין לקבוע מקדם לצרכי קביעת הגמול ושכר-הטרח לגבי היתרה המשולמת לקרן. כאשר ניתן לאתר את חברי הקבוצה, קביעת מקדם לשכר-הטרח לגבי היתרה המועברת לקרן עשויה להיות ראויה. זאת שכן יש בכך כדי לתמרץ את בא-הכוח המייצג לשקוד על איתור חברי הקבוצה ועל חלוקת הפיצוי לידיהם. אולם כאשר ממילא מדובר בהסדר שאינו מבוסס על איתור חברי הקבוצה עצמם, אין צורך בתמריץ שכזה, ומשכך אין לקבוע מקדם לשכר-הטרח ביחס לחלק המועבר לקרן (עיינו, עניין אופטיקה הלפרין, פסקה 36).

עוד אוסיף כי גם אילו היינו סבורים שיש לקבוע מקדם כלשהו להטבה שניתנת בדרך של הנחה סמויה, הרי שהצדדים עתרו לפסיקת גמול ושכר-טרח בשיעור הנמוך לא במעט מהמדרגה המקסימלית שנקבעה בפסיקה (ועל כך להלן). על כן, בענייננו קביעת מקדם שכזה לא הייתה משנה מן התוצאה.

24. אשר לשיעור הגמול ושכר-הטרח, השיעור המבוקש, בן 15%, עומד במדרגות שנקבעו בפסיקה ונמוך מהן (25% כשהפיצוי לקבוצה הוא עד חמישה מיליון ש"ח; ראו, ע"א 2046/10 עזבון המנוח שמש נ' רייכרט, פ"ד סה(2) 681, 692-691 (2012); רע"א 2957-17 סופרגז חברה ישראלית להפצת גז נ' שורצמן, פסקה 50 (17.3.2024)). אשר לקביעת גובה הגמול ושכר-הטרח, ניתן לחלק את השיקולים לעניין זה לשלושה: שיקולי תשומה; שיקולי תפוקה; ושיקולי מדיניות ציבורית (ראו, עניין אופטיקה הלפרין, פסקה 24; כן עיינו, סעיפים 22-23 לחוק תובענות ייצוגיות).

אשר לשיקולי תשומה, ניכר כי הושקעה טירחה לא מועטה בהגשת ההליך ובניהולו עד-כה. המבקשת גם תמכה טענותיה בחוות-דעת כלכלית. אף נראה שתביעות ייצוגיות העוסקות בדיני התחרות הן תביעות שנושאות סיכונים לא מבוטלים. מנגד, ההליך נגד לב מסתיים טרם ההכרעה בשאלת אישור התובענה הייצוגית. אשר לשיקולי תפוקה, ההסדר מביא להטבה לא מבוטלת לציבור. הסדר הפשרה הוא גם בעל ערך הרותעתי. הסדר הפשרה גם הביא לשינוי התנהלות לבמאן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

ואילך. אשר לשיקולי מדיניות ציבורית, מדובר בהליך ראוי אשר העמיד על סדר היום נושא בעל חשיבות ציבורית.

25. בשקלול כל אלו, מצאתי ששיעור הגמול ושכר-הטרחה שהתבקש הוא סביר ושיש לאשרו.

26. לא מצאתי לקבל את הערת הגורמים המקצועיים במדינה בדבר שיעור החלק משכר-הטרחה שמועד תשלומו יידחה לאחר ביצוע ההסדר. אכן, ככל שנדחה חלק ניכר יותר משכר-הטרחה עד לאחר השלמת ביצוע הסדר הפשרה, הדבר יתמרץ יותר את בא-הכוח לפקח על יישומו. אולם מנגד, הדבר גם יפחית את התמריץ להגשת ההליך הייצוגי, שכן יהא על עורך-הדין להמתין פרק זמן רב יותר לקבל שכר בגין עמלו. עוד אוסיף שבענייננו ההסדר מצריך פיקוח פחות מצד בא-הכוח המייצג. זאת שכן ראשית, ממילא הוסכם על מינוי רואה-חשבון אשר יפקח על מימוש ההסדר וידווח על כך; ושנית, ממילא יתרה שלא תחולק ללקוחות תועבר לקרן. על כן, דחיית 25% משכר-הטרחה לאחר השלמת ההסדר היא סבירה ביותר.

27. בנוסף מצאתי שהחזר ההוצאות המבוקש הוא סביר. זאת בשים לב לתמיכת ההליך בחוות-דעת מומחה.

סוף דבר

28. אשר על כן:

(א) הסדר הפשרה בין המבקשת לבין לב מאושר. כן מאושרת המלצת בעלי הדין לגמול, שכר-הטרחה והחזר הוצאות. 25% משכר-הטרחה ישולם לאחר השלמת ביצוע ההסדר (בתוספת הפרשי הצמדה כמוסכם).

(ב) הגדרת הקבוצה היא כפי שצוטט בפתח פסק-הדין. עילת התביעה היא הטענה בדבר קיומו של הסדר כובל בין לב כמפיצת סרטי קולנוע לבין בתי קולנוע בדבר הכתבת מחיר כרטיס הקולנוע. השאלות המהותיות המשותפות לחברי הקבוצה הן הפרת הדין הנלווית לכך.

(ג) הפיקוח על ביצוע ההסדר יעשה על-ידי רו"ח פרבר וכפי שהוסכם. רו"ח פרבר יגיש דיווחים על ביצוע ההסדר כמפורט בהסדר הפשרה. יש לשלוח העתקים מהדיווחים לפי סעיף 19(ד1) לחוק תובענות ייצוגיות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 20-06-22171 לייבוביץ נ' טוליפ אנטרטיינמנט בע"מ ואח'

(ד) על בעלי הדין לפעול לפרסום אישור הסדר הפשרה על-פי הקבוע בחוק תובענות ייצוגיות ובהסדר הפשרה (שליחת הסדר הפשרה ופסק-דין זה לרישום בפנקס התובענות הייצוגיות לפי סעיף 19(ה) לחוק; הודעה לחברי הקבוצה לפי סעיף 25(א)(4) לחוק). הפרסומים ייעשו תוך 20 ימים. יש להביא את הפרסומים לאישור בית המשפט קודם לפרסומם (נא להדגיש שינויים מנוסח המודעה הראשונה אם קיימים).

(ה) כספים אשר יועברו לקרן לפי סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות ישמשו למטרות צרכניות.

ניתן היום, כ"ד אלול תשפ"ו, 06 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

אמיר ויצנבליט, שופט

